

[Holstein.]

Dispositionsret over Jorden og deres Produkter, den Frihed, som de havde under den liberale Økonomis Ægide.

Jeg tror, det er paa Tide, vi gør os klart, at vi ikke blot staar ved et Systemskifte med Hensyn til Landbopolitikken paa det snævert økonomiske Omraade, at vi ikke blot — det er der jo ikke Tvivl om, og det er Regeringspartierne jo ogsaa indforstaaet med — nu er i Færd med at gaa over til en Landbrugsprotektionisme her i Danmark, ligesom man har gjort det i Frihandelslandet England, hvor man i 80 Aar aldeles ikke kunde tænke sig en saadan Politik, som man nu er slaaet ind paa. Nej, vi maa gøre os klart, at vi maaske staar ved et Systemskifte i Almindelighed. Vi er tvunget af Forholdene, nødt til at slaa ind paa en Landbrugsprotektionisme her i Danmark, og jeg nærer ikke Tvivl om, at denne Kornordning, selv om den kun er midlertidig, for anden Gang midlertidig, for et Aaremaal bliver skelsættende. Den vil betyde en Overgang i dansk Politik og i det danske Samfund til Landbrugsprotektionisme, som vi har Industriprotektionisme. Men vil man gaa saa langt, vil man gaa derhen, hvor L. S. kræver man skal gaa, at Landbostanden sikres økonomisk, at dette Hovederhverv gives en Særstilling, hvor Erhvervets Risiko for en stor Del bliver overtaget af Statsmagten, saa maa man ogsaa være klar over, hvilke landboretlige Konsekvenser og Prisdannelseskonsekvenser det uundgaaeligt kommer til at medføre, for ellers er det ikke et sagligt Program, men saa er det simpelt hen ansvarsløs Landbodemagogi.

Jeg sagde i Gaar, og det gentager jeg, at jeg kan meget vel tænke mig, at Udviklingen hos os som ude i Europa former sig saaledes, at man for Arbejdslønnens, for den menneskelige Arbejdskrafts Vedkommende vil erkende, i Modsætning til det System, vi hidtil har haft, den liberale Økonomis System, at det er Statens Opgave at sikre Arbejderne en vis Normal-løn, at det er Statens Opgave at være med til at sikre Arbejderne saa god en Løn, som det paa nogen Maade er muligt, naar der skal tages skyldigt Hensyn til Landets nationaløkonomiske Interesse. Og paa samme Maade kunde jeg meget vel tænke mig, at man siger: Nej, Jorden, det er ikke en Vare som en Kasse Cigarer eller en Ford-automobil, men den er noget for sig selv, som maa behandles landboretligt paa særlig Maade. Men jeg har endnu intet hørt fra Landboernes Sammenslutnings Side om,

at man er indforstaaet med at tage de landboretlige Konsekvenser, som det er nødvendigt at tage, hvis man vil have, at Staten skal sikre Landbrugets eller Landbrugsudøvernes økonomiske Eksistens, sikre, at de faar Produktionsprisen til enhver Tid og under alle Forhold. Det er, fordi man ikke vil gaa ind paa dette, at jeg tager Forbehold. Jeg har ikke hørt et Ord heller fra det ærede Medlem Hr. Thomsen om, hvorvidt han misbilliger eller anerkender Berettigelsen af disse Synsmaader, og i øvrigt heller ikke fra dem, som er L. S.'s teoretiske Penneførere og, om jeg saa maa sige, kloge Hoveder. Men før vi faar Besked herom, anser jeg Ændringsforslag af den Beskaffenhed som dem, der her er fremsat, og som havde faaet Udtryk i det ærede Medlems Paastand paa Overgang til Dagsordenen, for uigennemførlige. Ja, ikke alene anser jeg dem for uigennemførlige, men jeg mener, det vilde være uforsvarligt at gennemføre dem, naar de landboretlige Konsekvenser ikke drages. Men i samme Øjeblik man vil tage en Diskussion om landboretlige Reforme op Haand i Haand hermed, skal jeg være villig til at yde mit Bidrag og min Haandsrækning til baade Klaring af Begreberne og til Fremme af Landboreformer, som virkelig kan blive til varig Gavn for vort Hovederhverv.

Jeg vil altsaa ikke stemme imod det ærede Medlems Ændringsforslag, men vil af de Grunde, jeg her har nævnt, heller ikke stemme for dem.

Landbrugsministeren (Bordning): De Ændringsforslag, der her er stillet af 3 ærede Medlemmer: Thomsen, Elbæk-Jessen og Siegfredsen, maa jo være Udtryk for et Forsøg paa at indfri det Krav, man nu er gaaet ind for fra den Side, om at garantere Landbruget Produktionsprisen. Jeg har altid været betænkelig ved dette Krav, fordi jeg tror, det er ganske umuligt at gennemføre det, hvortil kommer de samme Betæneligheder, som det ærede Medlem Hr. Holstein anførte. Man stiller her et Ændringsforslag, der skal sikre Landbrugerne en Pris paa 15 og 14 Kr. for Kornet og ligeledes sikre en Smørpris paa 3 Kr. pr. kg. Men hvorledes vil det saa gaa med en anden meget stor Produktionsgren, Æg-Produktionen, Hønseriet? I samme Øjeblik man garanterer en høj Pris for Korn, er det givet, at man ødelægger Hønseriet. Med de Priser, der her foreslaas, vil det være fuldkommen urentabelt at drive Hønseri. Jeg tror derfor, at det Forsøg, men her har gjort, er det